

Vaccinatie,

Er leven veel vragen over het al of niet vaccineren in verband met het coronavaccin. De meningen lopen ver uiteen. Sommigen zien vaccineren als grote zonde. Men stelt dat iemand daarmee probeert om God uit handen te blijven. Anderen zien vaccineren als een gewone voorzorgsmaatregel, van hetzelfde niveau als een hekje rond de tuin.

Hierbij wil ik aan onze gemeente enige punten aanreiken, die bij de gedachtenvorming rondom vaccinatie betrokken kunnen worden. Er zijn ook onder wereldlijke mensen veel verschillende meningen over vaccinatie, maar deze argumenten laat ik hier buiten beschouwing omdat ik de medische kant onvoldoende kan beoordelen. Ook hier geldt het spreekwoord: 'Schoenmaker blijf bij je leest'.

1. De discussie rondom vaccinatie is niet nieuw. Wezenlijk is de discussie nu ook niet anders, met dit verschil dat de omvang van het coronavirus wereldwijd is. Wil men meer informatie over dit onderwerp dan zijn er op digibron.nl vele artikelen uit de Saambinder beschikbaar. Ook verwijst ik naar het artikel in de Saambinder nr. 14 van 30-12-2020.
2. Vaccinatie wordt in onze kerk al lange tijd aan de gewetens van mensen overgelaten. Dit gebeurt met zaken, waarin de kerk geen bindende algemeen geldende uitspraken doet. Een ander voorbeeld daarvan is orgaandonatie. Rondom echtscheiding, abortus, euthanasie e.d. kennen wij in het kerkelijk leven zulke bindende uitspraken wel.
3. Er zijn predikanten die vaccinatie afwijzen. Sommigen laten zich daar ook publiek op de kansel over uit. Maar deze predikanten gaan ook niet zo ver dat zij gemeenteleden censureren, die zich wel laten vaccineren. Als vaccinatie tot zonde wordt bestempeld zou dat wel een noodzakelijk gevolg dienen te zijn, want men mag de naaste immers niet in de zonden laten leven. Uit het feit dat dit niet gebeurt, blijkt dat we hier te maken hebben met een vraagstuk dat uiteindelijk toch aan het geweten wordt overgelaten.
4. Het andere uiterste is dat men vaccinatie op dezelfde lijn stelt als een technische aanpassing aan een gebouw zoals het nemen van een brandwerende maatregel, of het aanbrengen van een nooduitgang. De eerlijkheid gebied te zeggen dat in onze Nederlandse kerkhistorie niet in die zin over vaccinatie is gedacht. Ds. G.H. Kersten e.a., hadden zwaarwegende bezwaren tegen het vaccinatiebeleid. Het inbrengen van een vaccin in het gezonde lichaam lijkt mij ook van een geheel andere orde dan bovengenoemde voorzorgsmaatregelen.
5. Voor de volledigheid dient wel vermeld te worden dat de situatie nu niet één op één te vergelijken is met de tijd van ds. Kersten. Destijds was er sprake van vaccinatiedwang, niet-gevaccineerde kinderen mochten niet naar school. Ook was de vaccinatie tegen de pokken niet zonder gevaren. Het vaccin bevatte ziektekiemen, die bij een aantal kinderen leidde tot hersenvliesontsteking en zelfs overlijden.

Vaccinatie is nú niet verplicht, maar (nog) op vrijwillige basis. Ook bevatten de huidige vaccins geen ziektekiemen, maar (meestal) stukjes eiwitten afkomstig van het virus, die het immuunsysteem moeten leren hoe het coronavirus er uit ziet. Hoewel deze vaccins ook bijwerkingen kunnen hebben, kunnen we niet met het coronavirus besmet worden door middel van de vaccinatie.

6. Rondom vaccinatie spelen dus ethische vragen, die men moet beantwoorden om tot een beslissing te komen. Een van de ethische vragen is: 'Hoe is het materiaal verkregen? Iets wat bij toekomstige vaccins zeker een rol speelt. En: 'Is het geoorloofd om deze stof met dit doel op voorhand in het lichaam in te brengen, terwijl men op dat moment gezond is en is het verantwoord om zich aan deze bijwerkingen bloot te stellen? Vaak wordt in dit verband de tekst geciteerd: 'Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn'.
7. Een andere vraag die bij vaccinatie beantwoord moet worden ligt op het terrein van het geloofsleven. Tot de Christelijke geloofsbelijdenis behoort het geloof in Gods voorzienigheid. God onderhoudt en regeert de schepping. Er bestaat geen toeval of noodlot. Alles komt uit Gods hand. Als dit geloof functioneert, dan zijn wij:
  - In tegenspoed geduldig,
  - In voorspoed dankbaar
  - Voor het toekomstige vertrouwende.Brengt vaccinatie mij in de knel met het belijden van en het geloven in God voorzienigheid?
8. Het beantwoorden van vragen rondom vaccinatie is een tere en een persoonlijke zaak. Daarom wordt er onder ons geen dwang of drang uitgeoefend. Ik zou deze houding ook graag in de samenleving zien. We neigen in de samenleving steeds meer naar vaccinatiedwang. Ik denk dat men daarin iets van de kerken kan leren.
9. Hoewel de kerk geen bindende uitspraak doet over vaccineren, wil dit niet zeggen dat het voor de persoon zelf geen zwaarwichtige zaak kan zijn. Sterker nog, iemand kan het persoonlijk als zonde beleven. Voor gemoedsbezwaarden dient daarom respect te zijn, omdat niemand over ons geweten mag heersen.
10. Het is niet om het even waarom zich men laat vaccineren. Een predikant die tot zendingswerk geroepen wordt, is verplicht vaccinaties te ondergaan. We weten ook niet welke consequenties er in de toekomst nog aan het al of niet vaccineren verbonden zullen zijn. Het zou ook ongenueanceerd zijn om alle vaccinaties, ten alle tijden onder dezelfde noemer te plaatsen. Wat is de achterliggende reden en kunnen we die voor God verantwoorden?
11. De wijze waarop het vaccin tot stand gekomen is stelt mij niet gerust. De slogan tijdens de pandemie was en is: 'Samen krijgen wij het coronavirus onder controle'. Het vaccin is het sluitstuk van deze gedachte. De noodzakelijke verootmoediging wordt gemist. Als het vaccin dient om deze hoogmoed in stand te houden zal het geen heil brengen. Mensen houden zich heel erg bezig met het bestrijden van de gevolgen van de zonde. We zouden ons meer druk moeten maken om de oorzaak,

namelijk de zonde zelf. Op de bodem van alle vragen, ligt der wereld zondeschild. Allerlei ziekten en zorgen zijn roepstemmen die laten zien dat we God hebben losgelaten.

12. Men overvraagt de kerk als men van de kerk verwacht vaccinatie te bevorderen onder de gemeenteleden. Wie het aspect van naastenliefde noemt laat veel andere aspecten liggen. Men overvraagt eveneens de kerk als men verwacht dat de kerk vaccinatie aan haar leden verbiedt.
13. Met nadruk wil ik in deze discussie onderstrepen dat we onderscheid maken tussen een zaligmakend geloof en een wondergeloof. In discussies rondom vaccinatie lijkt het wondergeloof nogal eens verheven te worden tot het zaligmakend geloof. Ook mogen we het zaligmakend geloof niet afdoen als alleen een soort wondergeloof. We dienen deze zaken goed van elkaar te onderscheiden. Er is maar Eén grond der zaligheid en dat is de verdienste van Christus. Wie die grond mist verkeert in de grootste gevaren voor tijd en eeuwigheid.
14. Alles overziende ligt hier een persoonlijke verantwoordelijkheid die we niet van elkaar kunnen overnemen. Een verantwoordelijkheid waar men in onderscheiden omstandigheden ook tot een onderscheiden beslissing zou kunnen komen. Laten we echter geen beslissingen nemen, die tot stand komen door angst of juist door onverschilligheid. Wij moeten voor God kunnen verantwoorden, waarom wij tot die beslissing gekomen zijn.

Ds. A Schot